

Un homenatge a Neus Català

TEATRE. Sota la direcció de **Rafel Duran**, la dramatúrgia de **Josep M.ª Pintà** i la interpretació de **Mercè Arà nega**, aquest divendres al vespre, la sala petita del Kursaal s'ha omplert de gom a gom per veure "**L'al·l de la vida**", un homenatge a una de les supervivents dels camps de concentració: **Neus Català**.

Neus Català i Pallejà va néixer el 1915 als Guiamets (El Priorat). Un any després que comencés la Guerra Civil es va establir a Barcelona, on es va implicar en la lluita antifeixista. La derrota republicana la va obligar a exiliar-se a França. Durant la Segona Guerra Mundial va col·laborar amb la resistència francesa durant l'ocupació de les tropes alemanyes al país. Català va ser detinguda pels nazis i deportada als camps de treball de Ravensbrück i de Holleischen, on hi va estar fins a la alliberació del camp.

Fotografia de Neus Català el 1945, durant la seva estada als camps de treball

Neus Català ha dedicat tota la seva vida a recordar aquelles companyes del camp de treball amb les qui va conèixer el verdader concepte d'horror i de solidaritat.

UN CEL DE PLOM

Fins fa poc temps, Neus Català era una de les dones catalanes que havia sobreviscut a l'Holocaust. Era una persona amb poca presència mediàtica, que sorprenia amb la seva mirada tan present dels records punyents. Català ha estat citada en el llibre de Montserrat Roig "Els catalans als camps nazis", i la seva biografia ha estat novel·lada per l'escriptora Carme Martí: "**Neus Català. Un cel de plom**". I de la novel·la ha passat al teatre gràcies a la dramatúrgia de **Josep Maria Miró**, la interpretació de **Mercè Arà nega** i la direcció de **Rafel Duran**.

La memòria de Neus Català i la veu d'una de les millors actrius de Catalunya, Mercè Arà nega, va emocionar el públic amb un testimoni ple de dignitat i honestat que honora, amb especial rellevància, les nombroses generacions de lluitadors, dones i homes, d'aquest país nostre.

Arà nega transmet amb fermesa les paraules de Neus Català. Una actuació formidable, molt ben dirigida per Duran, amb les pauses ben col·locades i els silencis breus que reclama el monòleg; i és entre aquestes pauses quan el passat de Català i el present s'intercalen. Per exemple, en diferents moments de la funció es veu una fotografia de Neus Català del 1945 vestida amb el pijama de ratlles que els camps nazis imposaven a tot presoner.

I finalment, el decorat, de l'escenògraf **Pep Duran**. Una decoració senzilla però amb molt de significat, ja que Duran intenta representar, a cel obert, els camps de concentració on va estar Neus Català.

Passat i present. En segon pla, Neus Català i, en primer pla, Mercè Arà nega